

Annemarie van Gaal

ACHTTTIEN

Van een onbezorgd meisje dat geloofde in sprookjes werd Annemarie van Gaal (49) op haar 18de ineens een alleenstaande moeder.

tekst CHARLOTTE VAN DRIMMELEN

'Amsterdam lonkte, want thuis in Heerlen had ik last van een chronisch gebrek aan indrukken'

Wat waren jouw plannen toen je 18 was?

'Over mijn middelbare schooltijd heb ik gemengde gevoelens. Vrienden had ik wel, maar ik heb me nooit helemaal thuis gevoeld op het vwo in Heerlen. Ik kleepte me anders dan mijn leeftijdsgenoten en mijn idealen strookten niet met die van hen. Ik was gek op mode en dankzij mijn bijbaan bij de HEMA en mijn handeltje in posters kon ik merkkleding en juwelen kopen. Ik geloofde dat ik zou trouwen met een prins op het witte paard, met wie ik kinderen zou krijgen. Door mijn rotsvaste vertrouwen in mijn eigen toekomst gaf ik mezelf de ruimte om in sprookjes te geloven. Amsterdam lonkte, want thuis had ik last van een chronisch gebrek aan indrukken. Eenmaal daar werd ik meegezogen in een leven van oneindige indrukken en te veel uitgaan. Mijn studie – hts voor de confectie – vergooide ik. Al snel werd ik verliefd op een Amerikaan, van wie ik zwanger werd. Na de geboorte van onze zoon verliet hij mij.'

Wat is ervan terechtgekomen?

'Sprookjes liggen niet binnen handbereik, dat weet ik inmiddels. Van een onbezorgd 18-jarig meisje, werd ik kort daarna een verantwoordelijke moeder. Ik realiseerde me dat ik met een kind een stuk minder aantrekkelijk werd voor mannen. Financieel werd het ook moeilijker. De topbanen die ik voor ogen had, lagen zonder afgeronde opleiding niet voor het oprapen. Mijn huidige slagvaardigheid stamt uit die bikkelharte en vooral abrupte realiteit van toen, die ik nu bestempel als het keerpunt in mijn leven. Ik dwong mezelf een gedegen plan te maken. Zo besloot ik mijzelf nooit meer afhankelijk te maken van een ander. De man met wie ik nu acht jaar samenwoon, vroeg mij ten huwelijk, maar ik zei nee. Ik wil hem niet het gevoel geven dat ik 'van hem ben'. Ik ben trots op alles waarvoor ik geknukt heb en er is niets waarvan ik spijt heb. Mijn karakter laat het niet toe om spijt te hebben van keuzes die ik zelf maak.'